

POSTANOWIENIE

Dnia 4 marca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa wzajemnego W. W. i E. W.

przeciwko D. Z.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 marca 2011 r.,

zażalenia powodów na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 23 grudnia 2010 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd drugiej instancji wyrokiem z dnia 9 lutego 2010 r., opatrzonym sygnaturą akt VI Ca 717/09, po rozpatrzeniu apelacji pozwanego wzajemnego D. Z. zmienił zaskarżony wyrok Sądu pierwszej instancji z 23 stycznia 2009 r., I C 1221/07 w ten sposób, że powództwo wzajemne oddalił. W tej samej sprawie z powództwa wzajemnego W. i E. W. innym natomiast wyrokiem – także z dnia 9 lutego 2010 r., lecz o sygnaturze akt VI Ca 760/09 – tenże Sąd drugiej instancji, po rozpatrzeniu apelacji powodów wzajemnych od wyroku uzupełniającego Sądu pierwszej instancji z 16 marca 2009 r., I C 1221/07, orzekł o oddaleniu wskazanej apelacji.

Powodowie wzajemni od obu wymienionych wyroków Sądu drugiej instancji wnieśli skargi kasacyjne. Zarządzeniami Przewodniczącego z 10 listopada 2010 r. skarżący zostali wezwani do usunięcia braków formalnych obu skarg kasacyjnych przez przedstawienie w terminie tygodniowym uzasadnienia wniosków o przyjęcie tych skarg do rozpoznania. W wyznaczonym terminie skarżący usunęli brak formalny jedynie w odniesieniu do skargi kasacyjnej złożonej od wyroku Sądu drugiej instancji z 9 lutego 2010 r., VI Ca 717/09 (k. 1313 - 1314). W konsekwencji takiego stanu rzeczy Sąd drugiej instancji postanowieniem z 23 grudnia 2010 r. odrzucił skargę kasacyjną od wyroku z 9 lutego 2010 r. o sygnaturze akt VI Ca 760/09.

W zażaleniu powodowie domagają się uchylenia zaskarżonego postanowienia o odrzuceniu powyższej skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powodowie w zażaleniu pomijają okoliczność, że postępowanie naprawcze zostało uruchomione zarówno w odniesieniu do skargi kasacyjnej w sprawie VI Ca 717/09, jak i w sprawie VI Ca 760/09. Przechodzą też do porządku nad okolicznością, że usunęli brak formalny li tylko co do skargi kasacyjnej od wyroku z 9 lutego 2010 r., VI Ca 717/09. Jest zatem oczywiste, że tym samym nie zdołali wykazać, że zaskarżone postanowienie jest chybione.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ § 1 k.p.c.).